

magter gik med dertil. Endelig kunne FN tage et vist ansvar for tilstandene i Berlin, hvis de fire magter opfordrede hertil. FN's indflydelse på begivenhederne omkring Berlin kunne yderligere styrkes, såfremt man henlagde FN's europæiske kontor eller andre FN-organer til Berlin.

Den polske repræsentant (Rapacki) og den tsekoslovakiske repræsentant (David) udtalte sig ligeledes om Berlin-spørgsmålet og den vesttyske genoprustning, og den tsekoslovakiske repræsentant sagde bl. a., at alle de lande, hvis væbnede styrker havde kæmpet mod Hitler-Tyskland, skulle deltage i afsluttelsen af en fredstraktat med Tyskland.

Den senegalesiske repræsentant (Thiam) sagde, at den ideelle løsning ville være at tillade hele det tyske folk at udøve selvbestemmelsesretten, og det kunne måske en dag blive muligt. Men Tysklands deling var for nærværende en kendsgerning, og det var ikke gennemførligt at omgøre, hvad der var sket siden 1945. Udgangspunktet for forhandlinger, sagde han, måtte derfor være eksistensen af to Tysklande.

4. Kolonidebatten.

De fleste af talerne i generaldebatten beskæftigede sig med kolonispørgsmålet, og dette gjaldt ikke mindst de nye lande, der efter at have opnået uafhængighed er blevet medlemmer af De forenede Nationer. Medens kolonidebatten i tidligere år har været ret uforsonlig over for de tidligere kolonimagter, hørtes der i år fra visse afrikanske landes repræsentanter en anerkendelse af, at kolonistyret ikke overalt havde været dårligt.

Den centralafrikanske republiks repræsentant (Gallin-Duathe) sagde således, at man havde været vidne til, at de tidligere kolonimagter, Frankrig og Storbritannien, førte deres afrikanske territorier frem til uafhængighed efter gradvis at have forberedt dem herpå. Kolonifrigørelsen, sagde han, har måske ikke altid været så hurtig, som man kunne ønske, men den nærmer sig sin afslutning, og i de fleste tilfælde er overgangen til uafhængig stat blevet dygtigt gennemført, således at man har undgået vanskeligheder.

Repræsentanten for Congo (Brazzaville)

(Tchichelle) sagde, at Frankrigs og Storbritanniens indsats ved kolonifrigørelsen sikkert ville bære frugt.

Camerouns repræsentant (Muna) opfordrede til afrikansk samarbejde om at nedbryde de kunstige skranke, som kolonimagterne havde rejst mellem de forskellige afrikanske områder, og hvorved afrikanerne var blevet forhindret i fuldt ud at drage fordel af deres naturgivne og rige muligheder.

Et af den hollandske repræsentant (Luns) fremsat forslag om, at Vest Ny Guinea skulle undergives en FN administration, og at FN samtidig skulle varetage landets økonomiske udvikling, blev imødegået af Indonesiens repræsentant (Sastroadmijojo), idet Indonesien betragter Vest Ny Guinea som en del af Indonesien.

Som det kunne ventes, var Portugals kolonipolitik og den sydafrikanske regerings politik i forholdet til den farvede befolkningsdel genstand for voldsomme angreb fra en lang række taleres side.

Den indiske repræsentant (Krishna Menon) beskrev Portugal som det største imperium i dag. Den portugisiske kolonialisme var karakteriseret ved grusomhed og undertrykkelse, og dette havde tvunget ca. 130.000 mennesker til at flygte til Congo, sagde han bl. a.

Senegals repræsentant (Thiam) sagde i forbindelse med en omtale af Angola, at det var på tide, at stater, der som Portugal afslog at anerkende selvbestemmelsesretten, blev opfordret til at forlade De forenede Nationer, og han foreslog konkret, at FN's generalforsamling erklærede Portugal og Sydafrika for ekskluderet. Han meddelte også, at Senegal havde besluttet at bryde den diplomatiske forbindelse med Portugal og give asyl til flygtninge fra Guinea.

Den sovjetiske repræsentant (Gromyko), som tog sit udgangspunkt i FN's deklaration mod kolonialismen, sagde bl. a., at ved begyndelsen af 1962 ville områder med en befolkning på mere end 70 millioner mennesker stadig være under kolonistyre. Han krævede, at FN som sin vigtigste opgave måtte forlange, at kolonikrigene og deres terror øjeblikkeligt og ubetinget hørte op, tilbagetrækning af alle styrende landes tropper, nedlæggelse af fremmede militærbaser i koloniområderne og i formynder-